

Donarak ölen insanlar, donarak ölen insanlık!

Türkiye halkı çok güç bir durumda ve kendisini dibe doğru çekmekte olan bir girdapla boğuşuyor. Tam da bu nedenle donmakta olan mültecilerle, insanlık krizinin sonuçlarını en keskin biçimde yaşamakta olan uçakilerle vicdanlarımızda birleşmek, dayanışmak zorundayız.

Akın Atauz

05/02/2022

aatauz@yahoo.com

İki ülke arasındaki sınırda, tam da iki ülke hükümetinin birbirini suçlayabilmesine, suçu üzerinden atabilmesine elverişli bir yerde, onlarca mültecinin donup ölmesi, sıradan bir olay değil; kabul edilebilir bir olay değil.

Bu bir insanlık suçu.

Yöneticilerin bu olay karşısında sıcak odalarındaki pişkinliğinden daha da kötüsü, hem **Türkiye**'de hem de **Yunanistan**'daki insanların bu korkunç suç karşısındaki sessiz kalması olacaktır. Her iki toplumdaki yöneten sınıfların, onlara muhalefet eden siyasi partilerin, sol partilere kadar herkesin, hatta evini ısıtamayan, pahalılıkla ve enflasyonla baş edemediği için açlığa doğru sürüklenen herkesin, karşısında sessiz kalamayacağı bir durumla karşı karşıyayız: İki ülke arasında sıkışarak soğuktan donup ölen mülteciler... Mülteci insanlar... İnsanlar...

Belki yakın bir zaman öncesine kadar bir yurttaşlıkları, bir evleri, bir işleri ve bir aileleri olan, önlerine belki sıcak bir aşın gelebildiği sofralara sahip olan insanlar... Belki tek

suçları ülkelerindeki despotik yönetime karşı çıkamamış/ onunla etkili bir biçimde mücadele edememiş olmalı...

Türk/Yunan sağ ve Nazizm

Milyonlarca insan, bütün dünya insanların içinde en alt sırada, kendilerine yönelik her türlü sömürü ve insanlık suçu karşısında savunmasız ve umutsuz bir bekleyişten başka hiçbir çaresi kalmamış olan insanlar...

Belki de 1920'lerde-30'larda, dünyanın en uygar ve kültürlü toplumu olan Almanlar, bir diktatörün partisi tarafından çökertildi. Bilimde **İngiltere** ve **Amerika**'yla, sanatta-felsefede **Fransa**'yla, işçi örgütlenmesinde Marksizm'de **Sovyetler Birliği** ile yarışan, okumuş ve üniversitelerinde birçok bilim insanı/ kuramcı/ felsefeci yetiştirmiş; edebiyatta, müzikte, hatta resimde ve mimarlıkta, tiyatrodaki dünya harikalarını yaratmış, dünyaca değerli insanlar yaratmış Alman toplumu bile baş eğmişti. "Bunca krizin ortasındaki Türk-Yunan-Kürt-Arap-Slav halkları ne yapsın?" denilebilir mi?

Gücünü hiç yitirmeyen, her aşamada tırmanmak için fırsatları değerlendiren Türk ve Yunan sağ karşılarındaki Türk ve Yunan toplumlarına baktığımızda 1930'lardaki Alman toplumunu düşünmemek çok zor. Önüne geleni yutan bir dev gibi, işsizliğin ve ekonomik krizin her gün birçok aileyi uçuruma ittiği bir ortamda, giderek yükselen Nazizm'i ve onların bütün sorunların suçlusu olarak işaret ettikleri ayrımcı/ milliyetçi/ ırkçı hedef gruplarını düşündüğümüzde benzerlikler çok fazla.

Sessizlik, insanlık suçu demektir

Adlarını bile bilmiyoruz, donarak ayakkabısız, elbisesiz ve aç ölenlerin... Bir zamanlar **Akdeniz**'in komşu toplumları olan Yunanlarla Arapların, sonra çerçeveye giren Türklerin bin yıllardır birbirlerine komşuluk etmişlikleri, çeşitli deneyimleri/ dilleri/ kavramları alıp-vermişlikleri, Fenikelilerden beri Akdeniz'in bütün limanlarında yapılmış ticaretleri olan kardeş halkların böyle bir durum karşısında sessiz kalmasını anlayabilir

miyiz? Nasıl olur da tam ikisinin arasında donup kalan insanlar, Türk ve Yunan halklarının umurunda olmaz? Nasıl böylesine korkunç bir insanlık suçuna arkalarını dönerler? Nasıl bu insanlık suçunun suçlularının (mahkemelerde bile değil) vicdanlarda, kendi insanlık anlayışlarında, düzgün/ iyi bir insan olmanın terazisinde izini bile sürmeden, öyle bir kıyıda kalmasına izin verebilirler?

Artık herkes o iyi eğitilmiş, çocuklarının eğitimine düşkün, sıcak ve temiz evlerinde oturan Almanların, komşuları olan Yahudiler, komünistler/ hatta sosyal demokratlar, eşcinseller, biraz ileride duran Romanlar birer birer yok oldukça, onların konsantrasyon kamplarına yollandığını bilmediğini söyleyemeyeceğini kabul ediyor. Nazi baskısı/ propagandası/ yanlış bilgilendirmesi karşısında hiçbir şey yapamayacak durumda olabilirler, ama bu yalanlara gönüllü olarak inanmak ve bunu içine sindirmek, bu insanlar eksildikçe kendi konforlarının Naziler sayesinde sürmesi karşılığında sessiz kalmak?

Bu kabul edilebilir mi?

Bu tam bir insanlık suçu.

Böylesi bir insanlık suçu karşısında, hiçbir halk sessiz kalmaz. **DİSK**, bu konudaki inanılmaz haksızlıkları, durumun nedenlerini açıkladı. Değil karşı çıkabilenler/ medya/ hak örgütleri, işsiz kalan, evinde yiyecek kıtlığı olan, çocuğunu okula gönderemeyen, evini ısıtamayan en yoksul insanlar bile iki sınır arasında donup kalan bu insanların insanlık durumu karşısında sessiz kalmaz.

Belki kalabilir.

Ama bu sessizliğin bundan sonra, böylesine derin ve korkunç insanlık suçları karşısında sıranın kendisine, kendi ailesinin geleceğine yaklaşması anlamına da gelebileceğini, seziyor mudur? Nazilerin götürdüğü komşuları karşısında sessiz kalan Alman halkı sonunda Nazilerin yarattığı felaketin bir biçimde kendi yakınına geldiğini gördü.

Bu, **Dresden** kentine düşen bombalar, ya da “doğu cephesindeki yeni bir şey” olarak kaybettikleri evlatlarıyla başladı ve sonra bütün o gürbüz ve saf kanlı Almanların hepsinin üzerine bir kabus gibi çöktü.

Nazileri görüp sessiz kalan Almanlar gibi davranamaz Türk ve Yunan halkları... Dünyanın hiçbir halkı denizlerde boğulan çocukları ve halkları, sınırlarda donan insanları, açlığı ve çaresizliği/ umutsuzluğu, görmezden gelemmez.

O sınırda donup kalan o mültecileri hepimizin görmesi gerekir. Bütün o uygar Avrupa Topluluğu üyesi ülkelerin halkları, o dondurucu soğuğu kendi iliklerinde/ damarlarında duymalılar...

İnsanlıkla, insan olmayla ilgili değer verdiğimiz her şey karşımızda donup kalıyor, boğuluyor ve ölüyor.

Bu dondurucu soğuk ve donup kalan insanlar karşısında sıcak ofislerinde güya “devlet yöneten” politikacıları, dünyanın bütün politikacılarını görmek, bu korkunç ikiye bölünmüşlüğü anlamak ve içimizde duymak zorundayız.

Türkiye halkı çok güç bir durumda ve kendisini dibe doğru çekmekte olan bir girdapla boğuşuyor; ekonomik kriz var, salgın hastalık var, gelecekle ilgili kaygılar var... Belki de tam da bu gibi nedenlerle donmakta olan mültecilerle, insanlık krizinin sonuçlarını en keskin biçimde yaşamakta olan uçtakilerle vicdanlarımızda birleşmek/ dayanışmak zorundayız.

Ne Türk halkının ne Yunan halkının yakın bir gelecekte çıkan bir savaş, bir nükleer felaket, iklim krizi vb. gibi nedenlerle mültecileşmeyeceğinin garantisi yok. Dünyanın bütün halklarının, bütün mazlumlarının mültecileşebileceği bir dünyayı da görecektir olabilir gelecek kuşaklar...

Buna karşı, insan olma değerlerimizi, ayrımcılığa/ haksızlığa uğrayan (ve hangi ulustan, hangi dinden, hangi renkten, cinsiyetten olursa olsun) herkes için ayağa kalkmalıyız ve insanlık değerlerini/ insanlığımızı korumak istediğimizi söylemeliyiz.

Zorunlu olduğumuz için değil.

İnsan olmak, insan olarak kalmak, vicdanımızda bu dondurucu soğuğu hissettiğimiz için, sınırda donan insanlığın etrafındaki buz kitlelerini eritmek, insanları nefesimizle ısıtmak, en zor durumda olanaklarla dayanışmak zorunda olduğumuz için yapmalıyız bunu...

Donarak ölen insanlar, donarak ölen insanlık!

Türkiye halkı çok güç bir durumda ve kendisini dibe doğru çekmekte olan bir girdapla boğuşuyor. Tam da bu nedenle donmakta olan mültecilerle, insanlık krizinin sonuçlarını en keskin biçimde yaşamakta olan uçtakilerle vicdanlarımızda birleşmek, dayanışmak zorundayız.

